

Skal man være dum for at tro?

Da den nye videnskabsminister Esben Lunde fortalte, at han troede på en skabende Gud, lød der et hylekor med kommentarer som: »Åh nej, vi har fået en videnskabsminister, der tror på himmelnisser.« Og fra de ateistiske religionsforskere lød der anklager om, at ministeren var styret af mytologiske fantasier. Det var ren overtro, blind fanatisme og fornægtelse af alle videnskabelige udredninger om verdens skabelse.

Sommerens debat har rørt ved spørgsmålet, om kristne mennesker er dummere og mere videnskabeligt uredelige end andre mennesker. Skal man skære hovedet af og deponere det i våbenhuset for at kunne gå ind i en kirke?

Hvordan kan man nå frem til den konklusion?

De nye ateister kan kun nå frem til den konklusion, fordi de tror, at enhver der tror på en skabende Gud, samtidig er forvisset om, at der ikke har fundet en evolution sted, da verden – hvis man tæller alle slægtled i Bibelen sammen – er ca. 6000 år gammel. Men det er ikke sandt. For Gud er et øjeblik som tusinder af år.

Det kan da godt være man kan finde en præst et eller andet sted i Danmark, man kan høre sige, at alt hvad der står i Bibelen skal forstås bogstaveligt. Det er det, man kalder fundamentalisme. Jeg husker et stiftskursus på Bornholm, hvor en naturvejleder på en udflugt gjorde Bornholms historie gennem 1.700 millioner år levende. Der var et par bornholmske præster, der holdt sig for ørerne og ikke ville høre det. Men det er undtagelsen og ikke reglen. Jeg kender meget få kristne mennesker, der tænker på denne fundamentalistiske måde.

Når de nye ateister argumenterer, gør de noget højst usædvanligt til det almindelige. De insinuerer, at vi, der kalder os kristne, tror på den gamle mand med skægget – himmelnsissen – der sidder på en sky efter at have skabt verden på 6 dage: Men hvor mange tror lige på ham? Er Gud ikke noget langt mere dynamisk? Og himmelen i dag? Er den oppe på en sky? Er den ikke snarere overalt? Sådan at Gud blander sig i vores liv overalt?

Ingen modsætning

Der er ingen modsætning mellem at tro og respektere videnskabelig resultater, hvilket der heller ikke er noget som helst, der tyder på er et problem for den nye videnskabsminister. Han har gennem hele sommerens debat fastholdt en klar sondring imellem tro og videnskab. Man kan sagtens rumme begge dele.

Der er tale om to forskellige kategorier: Med naturvidenskaben kan vi søge forklaringer og forståelse for, hvordan tingene opstår og hænger sammen og udvikler sig. I troens verden spørger vi, hvorfor: Om meningen med verdens tilblivelse, det gode, det onde, det hæslige, det vidunderlige. Livet og døden. Hvad er meningen med livet?

Det er to forskellige dimensioner af den menneskelige eksistens, men ikke dimensioner, der udelukker hinanden. Vi kan ikke undvære nogen af dem.